

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Piątek dnia 18 Grudnia v. s. 1831 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 5 grudnia.

Przez naywyższe ukazy do Rządzącego Senatu: d. 10 listop. w nagrodę wzorowej gorliwości, mieszkaniec białostocki, *Mirsz Halperin*, który od roku 1811 ciągle znajdował się przy wojsku, szczególniej zaś za poniesione przezeń trudy, w przeszłej wojnie z polskimi buntownikami, nayłaskawiej mianowany radcą handlowym. — D. 25 listop. radca honorowy *Terechow*, należący do kancelaryi marszałka gubernialnego moskiewskiego, mianowany assesorem kolegialnym.

— Naywyższe ukazy, dane P. Zarządzającemu Głównym Sztabem J. C. M. osad wojskowych, w Moskwie.

1) D. 8 listop. Uznawszy za pożyteczną czynić w urządzeniu okręgów wojskowego osiedlenia Korpusu Grenadyerów, niektóre odmiany, Rozkazuję:

1) Okręgów tych nie uważać za należące do półków i dywizyi artylleryyskiej. Przeznaczają się one odtąd na stałe kwatery tych wojsk, które przeze MNIE do tego wyznaczone będą, na ogólnych prawidłach wojskowego kwateryaku.

2) Okręgi te mają się nazywać: i) Okręgami żołnierzy rolników (пахатныхь солдатъ) i przydać im numera porządkowe:

N. 1.	—	—	Okręgowi półku Hrabiego Arakcejewajew.
2.	—	—	Króla Pruskiego.
3.	—	—	Cesarza Austriackiego.
4.	—	—	Xięcia Następcy Pruskiego.
5.	—	—	1 Karabinierów.
6.	—	—	Marszałka - Polnego Xięcia Barkłaja de Tolti.
7.	—	—	Kijowskiego.
8.	—	—	Xięcia Pawła Meklemburskiego.
9.	—	—	Ekaterynostawskiego.
10.	—	—	Xięcia Eugeniusza Wirtemberskiego.
11.	—	—	4 Karabinierów.
12.	—	—	3 Karabinierów.
13.	}	—	Artylleryyskiemu.
14.			

Okręgowi wojskowych rzemieślników Numeru nie dają się.

3) Skład i nazwanie osiedlonych batalionów znikczemnić; a rotę każdego okręgu nazywać Włościami, z Numerem z porządku, w każdym Okręgu oddzielnie.

4) We włościach (teraźniejszych rotach), nazwanie feldfeblów zastąpić Głowami, zostawując wybór i naznaczenie ich z pośredka gospodarzy Dowódcy każdego Okręgu.

5) Wojskowym osadnikom nazywać się żołnierzami rolnikami.

6) Dzieci płci męskiej, kantonistów, mianować odtąd, do roku dwudziestego ich wieku, małoletkami żołnierzy rolników.

7) Żołnierze rolnicy odbywają wszystkie te powinności, które przepisane są urządzeniami osad wojskowych, i podlegają wojskowemu porządkowi i ustawom.

8) Dzieci żołnierzy rolników, małoletki, po dójściu lat dwudziestu, wchodzi na służbę do batalionów odwodowych, zewnątrz Okręgów osiedlenia.

9) Urządzenie, potwierdzone przeze MNIE 19 listopada 1826 roku, o terminie służby dla niższych rang osiedlonych półków, rozciąga się i na dzieci żołnierzy rolników.

10) Od weycia do służby wymują się w każdej familii jeden z synów, podług wyznaczenia oycowskiego, dla umieszczenia go na gospodarza.

11) Familie, które nie mają synów, mogą ich zastępować krewnymi i ustronnymi, za rozwiązaniem Zwierzchności.

12) Skład i urządzenie Okręgów zostawić na teraźniejszy postanowienie, z takimi odmianami, których rozgraniczenie ich wymaga. Roty powiagowe powinny wejść do składu czterech włości każdego okręgu.

13) W drugim Okręgu, teraźniejszą odwołaną rotę reformować, obracając pozostających gospodarzy na dopełnienie innych włości; a zabudowanie tej roty z ogrodami, dla pomieszczenia, w kształcie koszar, półku Kawaleryyskiego, który do tego oznaczony będzie.

14) Zarząd Okręgami byź ma na prawidłach teraźniejszych, z temi odmianami, których miejscowe okoliczności wymagają będą i przeze MNIE potwierdzone zostaną.

15) Na tej osnowie, teraźniejsze Komitety półkowych zarządów i rotne Komitety, mają przyjąć nazwania:

Pierwsze, Komitetów Okręgowych.

Ostatnie, Komitetów Włościańskich.

16) Częściowy zarząd Okręgami, rozdzielić na dwa ndziały: Nowgorodzki i Starorusski: w pierwszym objąć sześć pierwszych Okręgów i Okrąg rzemieślników; a w drugim, osm dalszych Okręgów.

17) Zarząd Okręgami Nowgorodzkiemi i Starorusskiemi, każdymi oddzielnie, powierza się Sztab-Oficerowi, lub Jenerałowi, za M o j e m utwierdzeniem, na prawie Dowódcy Brygady.

18) Ogólny zarząd wszystkimi Okręgami, powierza się osobnemu Jenerałowi na prawach Naczelnika dywizyi.

19) W zarządzie tym, Naczelnicy trzymają się Urządzeń i Prawideł, o Wojskowych Osadach teraźniejszych, z takimi odmianami, jakich teraźniejsze przekształcenie potrzebować będzie, i przeze MNIE utwierdzone będą.

20) D. 14 listop. Rozkazuję: Członkiem Audytoryatu Głównego Sztabu Mojego Osad Wojskowych, byź zostajęcemu bez obowiązku Radcy Kollegialnemu *Domontowiczowi*, z wypłacaniem mu pensyi po 3000 rubli na rok, z summ Wojskowego Osiedlenia.

— Przez naywyższy rozkaz, objawiony Rządzącemu Senatowi od Zarządzającego Ministerium spraw wewnętrznych, rozkazano: mundur obwodu *Jakuckiego* odróżnić wyobrażeniem na guzikach herbu n a y w y ż e y utwierdzonego dla miasta *Jakucka*.

— CESARZ JEGOMOŚĆ rozkazać raczył d. 5 listopada: prawo nadzoru nad miejscami sądowemi, do Izmailowskiego Naczelnictwa miasta należącemu, polecić prokuratorowi Izmailskiego Sądu handlowego.

— CESARZ JEGOMOŚĆ, ze względu na oświadczone życzenie szlachty Ormianów, wsparte przez wstawienie się Głównego zarządu szkolnego w kraju Zakaukaskim, o zaprowadzenie do Gimnazyum Tyfliyskiego, dawania języka Ormiańskiego, oprócz innych, dawanych już stosownie do ustaw szkół tamtejszych, i nauczycielowi tego języka, nadawszy wszystkie te prawa i prerogatywy, jakie są właściwe nauczycielom tego gimnazyum, naznaczyć mu pensyą równą z nauczycielem języka ta-

tarskiego, to jest, 1,100 rubli assygnacyami na rok z Podskarbstwa Państwa.

— Dnia 24 października, CESARZ JEGOMOŚĆ potwierdził raczył opinią Rady Państwa, na przedstawienie Głównozarządzającego drogami komunikacyi, stanowiącą etat dla przydanych urzędników w oddziale kontroli departamentu dróg komunikacyi i na ustanowienie osobnych wydziałów kontrolnych w niektórych miejscach jemu podległych, dla prowadzenia rachunków, podług wydanych ku temu prawideł. — Ogół etatu jest 28 osób, a 34,900 rubli na rok.

— CESARZ JEGOMOŚĆ, d. 31 paździer., potwierdził raczył opinią Rady Państwa i tabellę, stanowiącą oznaczenie akcyzowego poboru od ludzi różnego stanu, w Moskwie handel utrzymujących.

— D. 6 listop., CESARZ JEGOMOŚĆ potwierdził raczył opinią Rady Państwa, przez którą, jeniiseyski kupiec Sciey gildy, *Nikołaj Samoyłow* z potomstwem, przywrócony został do szlachtetnego dostojństwa przodków swoich.

— Przez najwyższe potwierdzenie protokołów Komitetu Sybirskiego 19 października i 9 listopada, postanowiony jest wymiar ziem w gubernii Tobolskiej. CESARZ JEGOMOŚĆ, na autentyku tych żądań własną ręką napisał: „*Przy tém polecić pod odpowiedzialnością P. Gubernatorowi czynne mieć oko na tok tego dzieła, ażeby nie mogły wyniknąć skargi na ucisk.*”

— *Ukazy Rządzącego Senatu*: 1) D. 6 listop. 1831 z 1go Departamentu, o dozwoleńiu hrabiom i jednodworcóm zachodnich gubernij, iść sposobem najęcia się na rekrutów za mieszczan, i włościan wszystkich nazwał, tę powinność w naturze odbywających, bez różnicy gubernij.

2) D. 18 listop. 1831, z 1go Departamentu, ogłaszający prawidła zaprowadzania poczt wolnych.

3) D. 28 listopada 1831 r., z 1go Departamentu, o rozestaniu do wszystkich miejsc sądowych instrukcyi dla Mahometanów, o przysiędze, dla czytania im przy dopuszczeniu do świadectwa w sprawach z Chrześcianami, albo między samymi Chrześcianami.

4) D. 30 listopada 1831 roku z 1go Departamentu, o wydaniu poddanemu Brytanii *W. Edwardowi Mantonowi* przywileju, na wynaleziony przezeń sposób urządzenia części, należących do składu pomp, dla podnoszenia i uciskania wody i innych płynów. (G.S.)

Warszawa dnia 19 Grudnia.

Odgłos dział, na tarasie Zamku królewskiego rozstawionych, ogłosił na dniu wczorajszym rano, mieszkańcom *Warszawy*, obchod drogiej rocznicy Imienia NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA. — W dniu tym uroczystym, *JO. Feldmarszałek Xiążę Warszawski*, *Hrabia Paskiewicz-Erywański*, raczył przyymować powiaszowania Władz Cywilnych i Wojskowych, oraz odbyło się nabożeństwo w kaplicy Zamkowej, niemniej w kościele Metropolitalnym, w obecności wszystkich Władz Rządowych, tudzież licznie zbranego ludu, zanoszących do Przedwiecznego najgorętsze modły, o jak najdłuższe i najszczęśliwsze panowanie NAYJAŚNIEJSZEGO MONARCHY. — Najznakomitsze osoby zaproszone zostały na obiad do *JO. Feldmarszałka Xięcia Warszawskiego*, a gdy w końcu takowego wniesiony został toast za zdrowie NAYJAŚNIEJSZEGO SOLENNIZANTA, rozległy się na nowo stokratnie odgłosy. Świetny wieczor muzyczny u *J.W. Jenerała Jazdy Hr. Witła*, *Jenerała Gubernatora Stolicy*, dany w pałacu *Brülowskim*, zaszczycony obecnością *JO. Feldmarszałka Xięcia Warszawskiego*, tudzież rześiste oświecenie miasta, zakończyły uroczystość dnia tego.

— Most między *Warszawą* a *Pragą*, został naprawiony, i o godzinie 3ciej z południa, onegdaj już po nim zaczęto chodzić i jeździć.

— We *Lwowie*, wyszła z druku powieść historyczna z wieku XV, *Bitwa pod Stubnem*, napisana przez *Stanisława Lubicz Jaszowskiego*, w

2ch tomsch. Tegoż autora wkrótce wyjdzie powieść *Paleolożanka*.

— W Wojawództwie Kaliskim, tej jesieni, między kartoflami w ogrodzie, znaleziono kartofel osobliwszy: jest on długi ówierc łokcia, ma zupełny kształt dziecka ptoł męskiej, główkę, dotki oczu, uszu, ust, część lewej ręki, tylko nóg nie ma. Tę osobliwość przystano do *Warszawy*; znajduje się u *P. Józefa Holz*, na *Krakowskiem Przedmieściu*, Nro 375, w sklepie *Dystrybucyi Tabaki*, gdzie amatorom, przez kilka dni od godziny 4tej do 5tej po południu okaze, a jeżeli kto życzyby widzieć w swém mieszkaniu, *P. Holz* obiecuje za wynagrodzeniem doróżki, przyjechać.

— Dnia 22 —

Przybyli do *Warszawy*: *Jenerał Jazdy Wincenty Hr. Krasński*, z objazdu w celu obezwolnienia szkół, przez woynę rządzonych odbywanego; *Radca Stanu Dyrektor jeneralny Wychowania Publicznego J. K. Szaniawski*, wrócił po blisko czternastomiesięcznym pobycie za granicą; dokąd udał się był za urlopem, na mocy najwyższego polecenia udzielonym; i *Radca Stanu Rembieliński z Krośniewic*.

— *Wizytator ś. p. Józef Kossakowski*, w roku zaprzestym zmarły, między dobroczynnikami zapisami, przeznaczył pewną kwotę na danie podwójney porcyi żywności wszystkim ubogim, znajdującym się w domu i pod opieką *Towarzystwa Dobroczynności*; pierwszą ucztę dano d. 18 b. m., jako w uroczystość Imienia NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA.

— *Ukraiński półk ulanów*, którego Szefem jest *J.W. Jenerał Hr. Witt*, *Gubernator Warszawy*, wszedł do tutejszey stolicy.

— *Bank Polski* pod 19 grudnia ogłosił, iż dla zamknięcia rachunków z końcem upływającego roku, wszystkie czynności od 22 grudnia do 1go stycznia zawieszają się, z wyłączeniem wymiany biletów kassowych. (G.W.)

AUSTRYA.

Wiedeń dnia 1 grudnia.

Ciagle tu odsyłają wojsko na urlopy i zmniejszają także materyały wojenne. Wielką liczbę dział odprowadzono do arsenałów, a zaprzęgi po części odesłano do *Węgier*, gdzie wyżywienie jest tańsze, w części też rozprzedano. W ogóle we wszystkich gałęziach administracyi zaprowadzają wielką oszczędność. Spodziewany tu jest *Baron Münch-Bellinghausen*, *Przydujący Poseł Seymu Związku Niemieckiego*. (G.W.)

ANGLIA.

Londyn d. 6 grudnia.

Dziś o godzinie 12stej w południe otworzono drzwi izby wyższej dla tych, którzy mieli bilety do wejścia. Nowe galerye, nie dawno zrobione i czyniące piękny widok, zostały wkrótce napełnione. Damy, z powodu żałoby u Dworu, miały po większej części czarne suknie. Między członkami ciała dyplomatycznego postrzegano *Xiążę Talleyranda* i *Esterhazego*. O wpół do 2giej przybył lord kanclerz z niektórymi lordami, których potem więcej weszło. O kwadransie na 3cią huk dział zapowiedział przybycie *Króla* do izby wyższej. Gdy *Monarcha* zasiadł na tronie, wysłano ministra obrzędowego zwykłym sposobem dla wezwania członków izby niższej, a po ich przybyciu w znaczney liczbie z mówcą na czele, *Król* miał ze zwyczajnymi formalnościami następującą mowę:

„*Milordowie i Mości Panowie!* Wezwałem *WPanów*, abyście znowu bez dalszey zwłoki zajęli się ważnymi powinnościami, na które okoliczności czasowe zwracają waszą uwagę. Szczerze ubolewam nad nieprzyjemnością, jaka dla *WPanów* (poznają to dobrze) wynikać musi z tak przedkiego rozpoczęcia znowu prac waszych, po użyczeniu *WPanom* tak krótkiego czasu do wypocznienia po trudach ostatniego posiedzenia. Czuję

ję; iż na ypierwiy obowiązkiem moim jest polecić W Panom naytroskliwsze rozważenie środków, jakie W Panom względem reformy w izbie niższej parlamentu, mają być proponowane. Spieszne i zaspokajające rozstrzygnięcie tego pytania staje się codziem ważniejszym dla bezpieczeństwa kraju, oraz dla zadowolenia i pomyślności mego ludu. Naymocniey ubolewam nad niedolą, jaka jeszcze panuje w wielu częściach mego kraju, a którey, przy błogostawieństwie Opatrzności Boskiej, utrzymanie pokoju tak wewnątrz, jako też za granicą, naylepiey i nayskuteczniey zaradzi. Jestem pewny skłonności W Panów do zarządzania wszelkich środków, uskutecznić się mogących, do których popierania znajdziecie mię zawsze gotowym, a które służyć mogą, tak do uchylenia przyczyn, jako też złagodzenia skutków tego braku zatrudnienia, które pochodzi ze zmniejszonego handlu, i z wynikającego ztąd przerwania czynności przemysłowej. Z wielkim smutkiem postrzegłem grassowanie zaraźliwej choroby w *Sunderland*, która w rodzaju swoim jest podobna do tey, jaka w wielu częściach Europy panowała. Czyli jest krajową, lub wcisnęła się zza granicy, jest to pytanie okryte wielką niepewnością; postępy jey atoli nie są ani tak rozciągłe, ani tak zgubne, jak na stałym lądzie. Wszelako nie mniey potrzeba używać wszelkiego środka przeciw dalszemu rozpościeraniu się tey choroby; zarządzano już środki, jakie ci, którzy mieli najlepszą sposobność jey postrzegania, polecili za nayskuteczniejsze do tego celu. W Irlandyi utworzyła się gdzie niegdzie przeciw płaceniu dziesięciny, systematyczna opozycya; która w kilku przypadkach miała zasmucające skutki; jedną z pierwszych powinności W Panów będzie rozważyć, czyliby w ustawach w tey mierze nie można uczynić popraw, któreby panującemu Kościołowi potrzebną opiekę zapewnić, a razem terażniejsze przy czyny uskarżań uchylić mogły. W tey atoli i każdej inney okoliczności, tyczącej się Irlandyi, trzeba przedewszystkiem starać się o najlepsze środki, zapewniające domową spokoyność i porządek, których zdaje się jedynie brakować, aby kraj ten, obdarzony przez Opatrzność tylu przyrodzonemi korzyściami, wznieść do naywiększey pomyślności. Postępowanie rządu Portugalskiego, i ponowione przykrości, na jakie poddani moi byli wystawieni, przeszkodziły przywróceniu moich stosunków dyplomatycznych z Królestwem Portugalskiem. Stan tego kraju, który z naszym tak długo był połączony węzłem naysięcielszego przymierza, musi być dla mnie przedmiotem naywięcey obchodzącym; powrót starszey linii dostojnego domu Braganckiego do Europy i niebezpieczeństwa spornego następstwa tronu, zwrócić także naytroskliwszą moją uwagę na wypadki, które, nie tylko bezpieczeństwo Portugalii, lecz oraz powszechny interes Europy narazić mogą. Układ, o którym W Panom, przy zakończeniu przeszłego posiedzenia, względem rozłączenia krajow Hollandyi i Belgii, zapowiedziałem, pociągnął za sobą traktat między pięciu Mocarstwami i Królem Belgów; kazałem go W Panom przedłożyć zaraz po wymianie zatwierdzeń jęgo. Podobny traktat nie został jeszcze przyjętym przez Króla Niderlandów, lecz mam niepłonną nadzieję, iż nie daleki jest czas, kiedy Monarcha ten widzieć będzie potrzebę przystąpienia do układu, na który Pełnomocnicy pięciu Mocarstw jednomyślnie się zgodzili, a który z naytroskliwszym i naybezsronnieyszem przestrzeganiem wszystkich interesów stron został ułożony. Z zadowoleniem donoszę W Panom, iż z Królem Francuzów zawarłem układ, który kazałem W Panom przedłożyć, a którego celem jest skuteczne zniesienie Afrykańskiego handlu niewolnikami; układ ten, którego zasadą jest wskazanie zobopolnych praw, jakie w oznaczonych okolicach i mieyscach z jedney i drugiey strony wykonywane być mogą, postawi (jak się niepłonne spodziewam) potęgę morską obu krajów w możności dopięcia przez wspólne usiłowania celu, który obadwa uznają za

tak ważny dla interessu ludzkości. Co się tycze stanu Europy w ogólności, przyjaźielskie zapewnienia, które odbieram od Mocarstw zagranicznych, i zgodność, jaka istnieje między mną i moimi Sprzymierzeńcami, czynią mi niepłonną nadzieję, iż pokóy nie będzie przerwany.

„*Mości Panowie Izby Niższej!* Kazałem przysposobić skarbowe wyrachowania na rok następny: mają one być W Panom przedłożone w czasie przyzwoitym. Starać się będą, aby były ułożone z naywiększym względem na oszczędność, i pokładam zaufanie w mądrości W Panów i miłości oyczyzny, iż uchwalicie fundusze, jakich publiczna służba wymaga.

„*Milordowie i Mości Panowie!* Gwałtowne i zdrożne wypadki, jakie zaszły w mieście *Bristol* i kilku innych miastach, wzbudziły we mnie naywiększy smutek. Powaga praw musi być utrzymana przez ukaranie zbrodni, które zrzędziły tak znaczne spustoszenie własności i tak smutną utratę życia ludzi. Poczytuję za rzecz sprawiedliwą zwrócić uwagę W Panów na nayslepsze środki, które do polepszenia policyi municypalney Królestwa, oraz do dzielniejszego zastonienia publiczney spokoyności, przeciw ponowieniu się takich zdrożności służyć mogą. — Szczerze przywiązany do wolney naszej konstytucyi, nie mogę nigdy dozwolić na jakowe wdanie się w prawne wykonywanie praw, które ludowi memu zapewniają przywilej przekładania i ogłaszania swoich zażeń. Szanując jednak te prawa, jest oraz obowiązkiem moim przeszkodzić związkom, które pod jakimkolwiek bądź pozorem, z kształtu i charakteru swego są niezgodne z każdym uregulowanym rządem, i przeciwne, tak duchowi, jako też wyrazom ustawy. Wiem także, iż nie nadaremnie wzywać będę wiernych moich poddanych do wspierania niezmiennego mego postanowienia, przytłumiać wszelkie nieprawne czynności, któreby pokóy i bezpieczeństwo mego kraju nadwergzać mogły.”

Po skończeniu tey mowy, wstał Monarcha z tronu, i oddalił się wśród radośnych okrzyków zgromadzenia. Podług zwyczaju wstrzymano sessyą na czas krótki, następnie Lord Kanclerz przeczytał jeszcze raz mowę Królewską, a Hrabia *Camperdown* wniósł uchwalenie adresu odpowiedniego, co też jednomyślnie przyjęto. (G.W.)

FRANCYA.

Paryż dnia 27 listopada.

Adres Izby Deputowanych z okoliczności ruchow Lionskich:

Nayjaśnieyszy Panie!

„Z wielką boleścią wystuchaliśmy szczerogo i zupełnego uwiadomienia, uczynionego nam przez ministrów W. K. M., o zamieszaniach, które wybuchnęły w *Lyonie*. Uwielbiamy ten patryotyczny zapał Xięcia, syna W. K. M., z jakim się udał nayspieszniey w pośród Francuzów, których krew płynie, dla wstrzymania jęgo rozlewu. Spieszmy oświadczyć W. K. M. życzenie jednomyślnie deputowanych Francyi, ażeby rząd użył całej mocy praw, dla zapobieżenia tak szkodliwym ich nadużyciom. Bezpieczeństwo osobiste z taką gwałtownością zagrożonem zostało, własność w zasadach swych nie była uznana, wolność przemysłu zagrożona zniszczeniem, głos urzędników nie był zgłosa słuchanym. Potrzeba, aby ten nieporządek ustał natychmiast; potrzeba, aby podobne bezprawia z tegością powściągnionemi były. Cała Francya zraniona została przez ten zamach na jęgo prawa, w osobie kilku jęgo obywateli uczyniony: jest ona obowiązana do jawney ich obrony.

„Środki, przez rząd W. K. M. już przedsięwzięte, dają nam zupełne zaufanie, iż przywrócenie porządku nie długo oczekiwanem będzie. Stateczna jedność gwardyy narodowych z wojskami linio-wemi, zabezpiecza wszystkich dobrych obywateli. W. K. M. możesz polegać na zgodzie władz wszystkich. Nayjaśnieyszy Panie, za szczęśliwych siebie być uważamy, iż możemy w imieniu Francyi o-fiarować Mu zjednoczone żądze jęgo deputowa-

nych dla przywrócenia pokoju tam, gdzie tylko będzie naruszonym, przytłumienia wszelkich zarodków anarchii, ustalenia tych świętych zasad, na których byt towarzyski spoczywa, tudzież dla zapewnienia wszędzie mocy sprawiedliwości i poszanowania dla praw.

Izba mianowała wielką deputacją, dla zanieśienia tej odezwy do Króla. J. K. M. przyjął ją o pół do ósmej wieczorem, w sali tronowej. P. Girod (de l'Ain), prezydent izby odczytał odezwę, na którą K. Jmć najłaskawiej odpowiedzieć raczył.

Czytamy w *Monitorze* pod d. 26 i 27: „Przysłane do rządu wiadomości, iż droga, jak i dnia wczorajszego, a które pocztą listową d. 23 o godz. 2 z *Lyonu* wysłane były, donoszą nam to, o czem staramy się jak najszybciej uwiadomić, iż bitwa już została. Jenerał Roguet, po opuszczeniu ratusza cofnął się w rzeczy samej przez ulicę *Saint-Clair*, jak o tém d. 23 o godz. 5 zrana uwiadomiono było, i udał się razem z jenerałami i wszystkimi naczelnikami wojsk garnizonu, dla zajęcia fortyfikacyi w *Montessuy*. Prefekt i municypalność pozostali w pałacu prefektury. — Usiłowania tych władz w celu zapobieżenia łupieżtwu niektórych domów, a szczególnie domu *Oriol*, przez wielką liczbę kupców jedwabiu zamieszkanego, były bezskutecznymi. Dom ten zupełnie spustoszonemu został: towary, meble i wszelkie sprzęty, które się tam znajdowały, spalono na ulicy nadbrzeżnej. Począty z *Paryża* i *Marsylii* przybyły do *Lyonu* d. 22. Spodziewano się, iż d. 24 wolne wysłanie gońców na wszystkie drogi znowu przywrócone zostanie. W chwili wystania listu, z którego te szczegóły wyjętemi zostały, dowiadujemy się, iż jenerał-porucznik Roguet, z wojskiem swém, którego karność i poświęcenie się zasługują zawsze na największe pochwały, udał się z *Montessuy* do *Macon*. Poruszenie takowe szczęśliwie się stosuje z kierunkiem, jaki przez J. K. W. tudzież przez ministra wojny ku *Burgundyi* obranym został, i wojska z różnych stron przybyłe, będą mogły w tém się miejscu połączyć. Rząd otrzymał d. 26 pismo od jenerał-porucznika Roguet, który zajęł pozycyą w *Montessuy*, dla połączenia sił, ze wszech stron ku niemu przybywających. W chwili wystania tego pisma, już się oskomunikował z jenerał-adjutantem, który wystanym był do niego przez ministra wojny, po otrzymaniu najszybszej wiadomości o wypadkach w *Lyonie*. W chwili wyjścia *Monitora*, jenerał już się połączył z J. K. W. i ministrem wojny, którzy znajdują na tém miejscu wszystkie posiłki z *Vionne*, *Bourgoin* i *Montbrisson* przybyłe, a gdzie jenerałowie *Tissot*, *Saint-Clair* i *Bondinon* użyli potrzebnych środków do przypieszenia takowego połączenia wojsk. Rząd nie otrzymał dnia dzisiejszego żadnych wprost wiadomości z *Lyonu*. Wszelkie postronne i z innych miejsc przybywające, potwierdzają nasze mniemanie, iż nowych zamieszek w tém mieście nie ma, tudzież czynią nam nadzieję, iż spóśpółstwo wkrótce pod władzę powróci. J. K. W. w każdym miejscu swojego przejazdu odbierał oznaki najprzychylniejszych uczuć, tudzież hołsnego wrazenia z przyczyny rozruchów, które miały miejsce w *Lyonie*. Wszystkie gwardye narodowe oświadczyły chęć swą wyruszenia w razie potrzeby. Niech nie będzie anarchii! Oto jest okrzyk powszechny.

— Dnia 29 Listopada. —

Prezydent izby parów, w towarzystwie wielkiego referendarza i sekretarzów, miał honor przypuszczonego być d. 27 dla złożenia Królowi następującego adresu, przez izbę parów przyjętego.

Najjaśniejszy Panie!

Izba parów z hołsem wzruszeniem otrzymała przesłaną jej komunikacyą z rozkazu W. K. M.

Jeśli wypadki, które zakrwały drugie miasto Królestwa, nie łączą się z żadną przyczyną polityczną, wówczas one nie zagrażają bynajmniej całemu porządkowi towarzyskiemu. Bez niena-

ruszenia własności, wolności tranzakcyi przemysłu, posłuszeństwa prawom i władzom, nie pozostaje, jak tylko zamieszczenia i anarchia; i jeśli pomiędzy tymi, na których włożonym jest obowiązek ich bronienia, i którzy są uzbrojeni dla ich obrony, znajdują się tacy, którzy na nie nastają, wówczas państwo jest w niebezpieczeństwie, i rychła powściągnięcie występku nastąpić powinno. Jednak zawsze tak występnym zamach może stać się dla kraju i władz, pożyteczną i zbawienną nauką.

Izba uwielbia śródki, przez rząd już przedsięwzięte. Winszuje ona W. K. M. tych szlachetnych i patriotycznych uczuć, które Xięcia krwi Królewskiej pobudziły do szlachetnego poświęcenia się. Spodziewamy się, iż sama jego obecność, zdolna przywrócić do posłuszeństwa obłąkane spóśpółstwo, i zapobiedz lub zatrzymać rozlew krwi francuzkiej, a najbardziej; gdy rozwinięcie siły wojskowej, wskaże obok przebaczącej łaskawości, władzę upominającą i karzącą sprawiedliwość.

Najjaśniejszy Panie!

Izba uważa siebie być godną zaufania, jakże W. K. M., w tych przykrych okolicznościach w niej pokłada. Odpowiedź ona przez swe przyłączenie się, którego tyle razy dała dowody, przekonana będąc o potrzebie ścisłego połączenia się z tronem, który sam tylko może zapewnić tryumf porządku, poszanowanie dla świętych praw, własności i utrzymanie ustanowień konstytucyjnych.

Król Jmć, na ten adres w jak najłaskawszych wyrazach odpowiedzieć raczył.

— Rząd otrzymał dzisiaj zrana, w niedzielę 27, przez zwyczajnego gońca z *Lyonu*, o zwyczajnej godzinie tu przybytego, doniesienie od prefekta Departamentu *Rodanu*, pod d. 24 o północy datowane, pierwszym jest ono z otrzymanych od tego urzędnika, po wypadkach zaszłych w tém mieście. Na wyjściu gońca, spokojność ciągle panowała w mieście. Prefekt znajdował się w pałacu prefektury. Komunikacye miasta zewnątrz zupełnie przywrócone. Pisma podniecające, które się pokazały przez czas niejaki na murach, zostały nieuznane nawet przez osoby, których nazwiska były tam podpisane. Doniesienie prefekta, po wymienieniu okoliczności, których szczegóły są już nam wiadome, kończy się następującemi słowami: „Dnia jutrzejszego wydanem zostanie ogłoszenie, wzywające kupców do otwarcia swych sklepów, rzemieślników do powrócenia do swych robot, tudzież wszystkich obywateli do zwyczajnych zatrudnień.”

Dnia 24, chciano wznowić niespokojność, z przyczyny jakoby odłożonych projektów do następującej nocy. Drugie pismo pod d. 25, do prezydenta rady, nadzwyczajną drogą przysłane, uwiadomia, iż nowo zupełnie była spokojna, i że porządek ciągle się ustala. Sklepy się otwierają, rzemieślnicy, chociaż jeszcze uzbrojeni, oświadczyli już swą niecierpliwość, wzięcia się do robot zwyczajnych.

Ze wszech stron dowiadujemy się, iż spóśpółstwo z okolic, oświadcza swe najmocniejsze skłonności, przeciwko duchowi nieporządku i bezrządowi. Wsie i miasta są jednogłośnie jednomyślnie. Wszędzie gwardye narodowe żądają iść, jeśli potrzeba, dla przywrócenia władzy praw. Możemy się spodziewać, iż nie będzie potrzeby doświadczyć tego ich poświęcenia się.

— Waleczny jenerał Roguet, obowiązany jest działać w celu połączenia wojsk, które z rozmaitych stron przybywają; idące w górę *Rodanu*, mają być umieszczone naprzeciw *Guillotière*, te zaś, które przychodzą z 6tej dywizyi wojskowej, zajmą wzgórze przy *Fourvieres*. Takim sposobem wszystkie pozycye naokoło miasta, będą zabezpieczone, a roztropność w tym względzie jenerała, oszczędzając sposobow czynności rządu, przez to samo przyczyni się do uczynienia ich zbytecznymi. Powinniśmy jednak sądzić, iż obłąkane spóśpółstwo, przyydzie nakoniec samo wzywać opieki praw, których zgwałcenie, tak drogo mu kosztowało.

Witno dnia 18 Grudnia v. s. 1851 roku.

— Dnia 26 o godzinie 2giey, Xiążę z ministrem wojny znajdował się w *Chissey*. J. K. W. spodziewał się przybyć do *Mâcon* około północy, i nazajutrz rano d. 27, razem z marszałkiem, skutecznie swe połączenie się z jenerałem *Roguet*.

— Przejazd Xięcia nieprzestaje obudzać wszędzie naywyraźniejszych uczuć, poświęcenia się prawnemu rządowi i wstrętu od anarchii.

— Rząd otrzymał dzisiaj zrana wiadomości, telegraficzne z *Dijon*, *Strassburga*, *Lille*, *Bordeaux* i innych miast znaczniejszych. Naywiększą spokojność nieprzestaje tam panować.

— W ciągu dnia, prefekt *Rodanu* wysłał pod d. 27 doniesienie telegraficzne do prezydenta rady, poczynające się od tych słów: *zawsze też sama spokojność; i spodziewam się, że...* doniesienie to przerwaniem zostało z przyczyny nocy. Taki jest stan rzeczy wieczora dzisiejszego d. 27 do północy, jako też treść raportów do rządu przysłanych. Widziemy, iż wszystko jest przygotowanym do ostatecznego rozwiązania, po którym tak J. K. W. Xiążę *Orleański*, jakoteż P. Marszałek minister wojny, rychło tu przybędą.

Dałemy znowu wiadomości z *Lyonu*. Doniesienie telegraficzne, które dnia 27 za nadeściem nocy przerwaniem zostało, dnia dzisiejszego zrana przybyło tu w zupełności. Po tych słowach: *zawsze też sama spokojność*, prefekt dodaje, iż spodziewa się, że dobry porządek coraz bardziej ustalać się będzie, że sklepy już są otwarte, że teatry tegoż wieczora będą otworzone, i nakoniec, że ogłoszoną została wiadomość o zamówieniu znaczney partii materiy jedwabnych, przez dom królewski. Inne pismo telegraficzne, datowane dnia 28go, wysłanem było z *Trévoux*, przez ministra wojny do prezydenta rady, który je otrzymał o godzinie 4tey. Uwiadamia o przybyciu Xięcia i marszałka do tego miasta. Jenerał *Roguet* był już z nimi. Deputacya, złożona z adjuktka mera *Lyonu* i innych trzech osób, przez Xięcia i marszałka przyjętą była. Rząd otrzymał w ciągu dnia dzisiejszego, pismo od prefekta *Rodanu* pod d. 26 uwiadamiające, iż ciągle spokojność panuje w *Lyonie*. Rzemieślnicy po większey części powracają do swych robot. Dzisiejszego wieczora deputacya wysłana z *Lyonu*, złożona z PP. *Gautier* i *Casenove*, przybyła do Paryża. Przyjętą została przez prezydenta rady: wzywa ona pomocy dla części ludności, i oświadcza żądanie ze wszech stron w mieście okazywane ku przywróceniu władzy prawa. Wiadomości ze wszystkich departamentów, ciągle są zaspakajające. (*J. d. S. P.*)

O g ł o s z e n i e.

Roku 1831 grudnia 3 dnia w Żurnale Wileńskiego Gubernialnego Rządu zapisano: Rząd ten wystuchawszy Ukazu Rządzącego Senatu w dniu 4 wydanego, a w tym Rządzie 24go zeszłego listopada z Nrem 86,012 otrzymanego, z objaśnieniem dla powinnego wypełnienia Imiennego JEGO CESARSKIEY MOSCI Na y w y ż s z e g o U k a z u, danego Rządzącemu Senatowi, przeszłego oktobra w dniu 30tym z własnoręcznym JEGO CESARSKIEY MOSCI podpisem, w którym wyrażono: "Nieporządki w Guberniach Zachodnich, podczas byłego w Królestwie Polskim buntu wynikię, dla ich przecięcia potrzebowaly środków stanowczych i surowych; z niejakim odstąpieniem od zwyczajnego sposobu zarządzania. Środki w swoim czasie przedsięwzięte i działaniem ich bunt wszędzie powściągnięny. Teraz dla ostatecznego przywrócenia w tych

Guberniach prawnego porządku i spokojności, Uznaliśmy za potrzebną, z jedney strony wprowadzić niektóre stałe odmiany w obywatelskim ich urządzeniu, a z drugiey nadać czasowie mieyscowym Naczelnictwom szczególny stopień władzy w osadzaniu urzędów policyynnych, stawiając je przez to w możności działania z tą jednością i z tą tęgością, które w obecnych okolicznościach są nieodzownie potrzebnymi. Na skutek tego R o z k a z u j e m y: 1) Wszystkim mieyscom sądownym i osobom obowiązkowym w tych guberniach, odtąd na przyszłość, stosownie do rozporządzeń, uczynionych za błogosławioney pamięci CESARZOWEY KATARZYNY II, dawać to nazwanie, jakie podług Urządzenia o Guberniach (Учреждение) odpowiadającym mieyscom i obowiązkom w guberniach Wielko-Rossyjskich są nadane, z odmianą nazawse terażniejszych ich nazwań. 2) Do pierwszych Departamentów Sądów Głównych, przybierających odtąd nazwanie Izb Kryminalnych, Prezydentów naznaczać, na przyszłość do rozkazu, od Korony, z tem, ażeby kandydaci do tych obowiązków przedstawiani byli NAM przez Zarządzającego Ministerium Sprawiedliwości, po zniesieniu się z Czasowymi Wojennymi Gubernatorami. 3) Radców do Rządów Gubernialnych, do Izb Skarbowych i do Izb Sądowych, po zniesieniu się z Czasowymi Wojennymi Gubernatorami, naznaczać bezpośrednio przez te Ministerya, w których wielzy mieysca te zostają. 4) Dzieła będących w niektórych z pomienionych guberniy Sądów Grodzkich przyłączyć na przyszły czas do wiedzy Sądów Powiatowych Ziemijskich, które, pozostając w terażniejszym ich składzie, przybierają, zgodnie z 1m artykułem tego ukazu, nazwanie Sądów Powiatowych, z naznaczeniem do nich, na ogólney osnowie, Sekretarzów; Grodzkie zaś Sądy zupełnie zatem skasować. 5) Sprawników Ziemijskich i wszystkich bez wyjątku Assesorów Ziemijskich Sądów naznaczać, odtąd do rozkazu Rządów Gubernialnym, po przełożeniu Gubernatorów Cywilnych, ale tych Assesorów, którzy dotąd naznaczeni już byli z wyboru dworzanstwa, jeżeli się okażą do sprawowania włożonych na nich obowiązków sposobnymi, od nich nie oddalać. 6) Naznaczenie do tych Guberniy Horodniczych i Policmeystrów od Komitetu, w dniu 18 sierpnia 1814 roku ustanowionego, do czasu strzynać i naznaczać ich odtąd także przez Rady Gubernialne po przełożeniu Gubernatorów Cywilnych; przyczem Zwierzchnictwa Gubernialne mają niezwłocznie przystąpić do rozpatrzenia, którzy z naznaczonych dotąd do tych obowiązków odstawnych z przyczyn ran oficerów mogą na nich bydź zostawionymi, a których dla słabości zdrowia lub innych uwag, czyniących ich niezdolnymi do dalszego sprawowania tej służby, należy terażże osadzić innymi. 7) Naznaczonym od Korony Sprawnikom Ziemijskim i Assesorom Sądów Ziemijskich, również Horodniczym i Policmeystrom w guberniach Zachodnich, wypłacać, do przyszłego rozkazu, podwójne w porównaniu do istniejących teraz wyznaczeń roczney pensyi, pierwszym zaś nadto po 500 rubli corocznie na drogę (путьзани). Wszy-

stko, co jest wyżej wyłożone, w działaniu ma być rozciągnięte na gubernie: Wileńską, Grodzieńską, Mińską, Podolską, Wołyńską i Kijowską, oraz na Obwód Białostocki. W *N a y w y ż e y* potwierdzonem dla zarządu Gubernij Urzędzeniu (*Упреждzenie*) w Rozdziale XV, o Sądzie Powiatowym i jego obowiązkach, postanowiono w artykułach 195: „W każdym powiecie ustanawia się Sąd powiatowy—196, w Powiatowym Sądzie zasiada jeden Sędzia powiatowy i dwóch Zasiadających, którzy wybierają się i naczynają się co trzy lata, jak o tém powiedziało się w artykułach 66, 67 i 166;— w 197: Powinność Powiatowego Sądu jest następująca: Sąd powiatowy ma sprawować w powiecie sprawiedliwość, tak w sprawach kryminalnych, jako też i cywilnych;— w 198: Powiatowy Sąd sam przez siebie nie rozpoznawa żadnego dzieła, ale przystępuje do sprawy albo za żałobą, albo za pozwem, tak partykularnych osób, jakoteż Strapczych, albo za odebraną komunikacją od innego Sądu, albo za rozkazem od Gubernialnego Rządu tej Gubernii, lub Izby, lub Wyższego Ziemskiego Sądu.” **POSTANOWIONO:** Gdy o powinności tego *N a y w y ż s z e g o* **JEGO CESARSKIEJ MOŚCI** Ukazu wypełnieniu, dane są także ukazy od Rządzącego Senatu do tutejszey Gubernii, Izbie Skarbowey, Izbie Kryminalnego i Cywilnego Sądu, nazywanym dotąd pierwszym i wtórym Departamentami Głównego Sądu, również PP. Czasowemu Wojennemu Wileńskiej i Grodzieńskiej Gubernij i Obwodu Białostockiego, i Cywilnemu Gubernatorom, przeto ze strony tego Rządu, dla wykonania tego *N a y w y ż s z e g o* Ukazu, postać także ukazy wszystkim Grodzkim i Ziemskim Powiatowym Sądóm, rozkazując z nich Grodzkim, ażeby natychmiast po ich otrzymaniu przystąpiły do oddania podług opisów w zupełney regularności, wszystkich bez wyjątku dzieł, jako to: areztantskich, kryminalnych, śledztwienych i cywilnych, pospołu z utrzymanymi w pierwszych dziełach pod strażą i wszelkimi przynależnościami, do składu dzieł tych wchodzącemi, do wiedzy Powiatowych Ziemskich Sądów, i takowe oddanie przez pierwsze i przyjęcie przez ostatnie, za spólnem zarwersowaniem na tych opisach, ażeby nieodmiennie ukończyły do dnia 1go następującego stycznia 1832go roku i z tém razem, iżby pomienione Sądy Grodzkie zupełnie zaprzęstały swojego Urzędowania, opatrzywszy byłych kancelaryynych Urzędników i słuźących swoich należytymi świadectwami o uwolnieniu ich ze słuźby; dozierać tego i regularnego zdania i przyjęcia wyżej pomienionych dzieł w zakreślonym czasie, włożyć na odpowiedzialność Powiatowych Strapczych, którym także postać ukazy, z tém, ażeby Członkowie Sądów Grodzkich, Sekretarz i Kancellaryyni oficjaliści, do czasu wypełnienia tego nie oddalali się pod żadnym pozorem z miejsc swoich, a Ziemskim Powiatowym Sądóm dodać, ażeby w terażniejszym ich składzie, przybrały na osnowie XV Rozdziału *N a y w y ż s z e g o* dla zarządu Guberniami Urzędzenia, nazwanie Sądów Powiatowych, Członki zaś tych Sądów ażeby się mianowali podług brzmienia 196 artykułu, jakoto: Prezydenci, Sędziami, a dalsi Członkowie Zasiadającymi, i żeby teraz także wybierały na ogólney osnowie Sekretarzów i Officialistów Kancellaryi z ludzi usposobionych, znających odbywanie dzieł, nie-

naganego sprawowania się, a stosownie do *N a y w y ż e y* i konfirmowaney w dniu 21 grudnia 1827 roku Opinii Rady Państwa, i żeby nie należeli do byłego buntu, których iżby niezwłocznie przedstawili dla utwierdzenia temu Rządowi. A że na utrzymanie Kancellaryi Sądów Grodzkich, co do części śledztwienney i areztantskiej, wydawane były, stosownie do Ukazów Rządzącego Senatu, pod 26 marca 1823 i 15 stycznia 1831 roku, narok po 1,000 rubli; przeto o zaprzestaniu tego wydawania dla tych Sądów, i o wypłacaniu pomienionych pieniędzy Sądóm Powiatowym, odnieść się do Wileńskiej Izby Skarbowey, z tém, ażeby uczyniła swoje rozporządzenie względem wydawania Ziemskim Sprawnikom, Zasiadającym Niższych Ziemskich Sądów, również Horodniczym i Policmeystrom, podwójney w porównaniu do będących teraz wyznaczonych płacy, i pierwszym nadto na rozjady corocznie po 500 rubli, i o tém, co nastąpi uwiadomić; a o pomienionym *N a y w y ż s z e y* Ukazie uwiadomić przez stosowne papiery Izbę Powszechney Opieki, Duchowne Konsystorze, Kollegium Ewanjelicko-Reformowane, Komisją do rozbioru interessow Radziwiłłowskich *N a y w y ż e y* ustanowioną, Litewski-Pocztamt, Dworzańską Wywodową Deputacyą, Komisye Kwaternicze, Rady Mieskie, Magistraty i Ratusze, Mieskie i Ziemskie Policie, Policmeystrow, Horodniczych, Sprawników Ziemskich, Gubernialne i Apellacyyne Sądy Graniczne, Gubernialnych i Powiatowych Jeometrów, Gubernialnych i Powiatowych Strapczych, Powiatowe Podskarbstwa, rozkazawszy Policyom o tém wszystkim po wszystkich miejscach opublikować; dla komunikowania zaś o tém Gubernialnemu i Powiatowym Marszałkom Dworzaństwu, i dla należytego rozporządzenia około wypełnienia dalszych artykułów *N a y w y ż s z e y* woli, przesłać kopie tego artykułu Żurnału, a także i 8 exemplarzy do dzieł P. Cywilnego Gubernatora; a zaś do Naczelnika obwodowego Żmudzkiego P. Jenerał-Majora *Szirmana*, z przyłączeniem 8 takichże exemplarzy, dla rozestania tamecznym powiatowym Marszałkom i Naczelnikom wojskowym, przesyłając taką kopią terażniejszego postanowienia i do dzieł P. Gubernialnego Prokuratora, a przesyłając podobną kopią przy zapisce do wydawcy gazety Kuryera Litewskiego Marciniowskiego, dla wydrukowania ku powszechney narodowej wiadomości; o jakowem rozporządzeniu i otrzymaniu Ukazu Rządzącego Senatu odraportować, a P. Wojennemu Gubernatorowi przedstawić, nie przywołując tego do wykonania na rozwiązanie; na co też nastąpiło od JO. Xięcia Wojennego Gubernatora w przełożeniu pod 8 bieżącego grudnia z Nrem 2003 zgodzenie się, z tém, ażeby wiadomości o dziełach nierozsądzonych, oddanych z Sądów Grodzkich Sądóm Powiatowym, przedstawić Xięciu Jmci Wojennemu Gubernatorowi; z aczém i zaleca się Sądóm Powiatowym pomienione postanowienie wypełnić i wiadomości imionowe o dziełach przysłać do Rządu nieodmiennie do 1go stycznia następującego 1832 roku.

Zgodno Sekretarz *Kowalenok*.

Z autentykiem zgodzał Pomocnik Stołu

Showroński. (724)

Wilno dnia 18 Grudnia c. s. 1831 roku.

O G Ł O S Z E N I E.

1 Komitet Na y w y ż e y ustanowiony w M. Wilnie, Gospodarzcy części, dla zrobienia drogi Szosze od Kowna do Dyneburga obwieszcza wszystkim Antreprenerom, którzy pobrali kontrakt na zrobienie drogi Szosze, iż Główny Dyrektor Komunikacyi dróg i mostów Królestwa Polskiego P. Chrystian, w tych dniach przybył do Wilna, dla potrzebnego rozporządzenia, o kontynuacyi drogi Szosze; za tém zechcą wszyscy Antreprenerowie przybyć do M. Wilna i stawić się w Komitecie, podczas bytności pomienionego P. Chrystiana.

Wileński Vice Gubernator Listowski. (751)

P o d r a d.

2 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu.

Dla odbycia w tym Rządzie, na trzyletnią dostawę w tutejszey Gubernii od 1go marca następującego 1832 roku, odzienia i obóvia dla przesyłkowych i zsyłkowych do Syberyi mężczyzn i żeńskiej płci areztantów, również żon i dzieci zsyłkowych, naznaczony termin 5 lat 1832 roku, i we trzy dni po nim przetarg; zaczęć życzący podjąć się takowej dostawy, mają przybyć do tego Rządu z ewiktyami odpowiadającymi 20 t. rub. assygnacyami; w Kancellaryi zaś Rządu, w każdym czasie widzieć można wzory odzienia i kondycye do zawarcia kontraktu. Decembra 15 dnia 1831 roku.

Assesor Józef Szulc.

Sekretarz Jamont.

Rada Honorowy W. Leonowicz. (726)

L i c y t a c y a.

1 Na skutek dekretów i rezolucyow Sądu Magistratu Miasta Wilna, odbywać się będą w tymże Magistracie publiczne licytacye w dniach 7, 13 i 15, następnego miesiąca styczniowego na wyprzedaż Domu Exdywizorskiego Samsonowiczów w Wilnie za Ostrą Bramą pod N. 1,280 położonego, rubli srebrem 505 oszacowanego; oraz jatki tychże Samsonowiczów, między jatkami chrześciańskimi Wileńskimi będącej, rubli srebrem 50 oszacowanej, — tudzież w dniach 24, 26 i 28 februaryi nadchodzącego 1832 roku, na wyprzedaż kamienicy Exdywizorskiej Opitzów w Wilnie na Zarzecz pod N. 566 exystującej, rubli srebrem 1,680 kop. 60 ocenionej. O czém Magistrat wszystkie, jakikolwiek mieć mogące w tém interesie osoby uwiadamiając, życzących należeć do wyrażonych licytacyi, w oznaczone terminy na Sessyie poobiednie, do swojej sali sądowej zaprasza. Roku 1831 decembra 16 dnia.

L. Weinziehr R. M. M. W.

Kazimierz Degutowicz, Regent M. M. W.

(750)

O s t r z e ż e n i e.

1 Zeszły s. p. Michał Kostrowicki b. Prezydent Sądu Głównego Wileńskiego i Departamentu, Ojciec mój, za dozwoleniem Komisji Edukacyney Litewsko-Wileń. w r. 1817, wybawiając prawem, cassynein wiecznością dwa folwarki Styrnie i Bebrusy, w powiecie Wileń. leżące, natury dóbr Pojezuitskich WW. Panom

Maryannie i Janowi Brylińskim, za sumę rubli sr. 6,508, wziął od nich dokument assekuracyyny, że złożą ewikcyę, jakiej Kommissya Edukacyyna zapotrzebuje, że czynsz Pojezuitski akkuratnie opłacać będą, że Sąd Graniczny z ośmiennikami tychże folwarkow swym kosztem wyprowadzą, oraz, że za zdanego rekruta, W. Sędziemu Broniszowi zabonifikują, a jeśliby tego nieotrzymali, bez żadney pretensyi do oycy mego, z pomienionych folwarkow, za miesiąc sześć od daty wydania assekuracyi ustąpią; jakoż Kommissya Edukacyyna, niemając przedstawioney od Szlachty Brylińskich ewikcyi, gdy ciż czynszu w naznaczonej ilości zawinił, za przedłożeniem Ministra Oświecenia, w roku przeszłym 1830 WW. Brylińskich od posesyi usunęła — a folwarki we władanie oycy mego powrócić zaleciła. Dopiero W. Brylińska wespół z swojemi synami, jako successorami po zeszłym Janie Brylińskim oycy, na tabelli w roku bieżącym podpisanej, z summy rubli srebr. 6,508 za aktorstwo wziętej, podali swych kredytorów, a mianowicie: naprzód za nieopłatę czynszu Pojezuitskiego, a potem WW. Woynickiemu, Szymanowskiemu, Dewoynie, Bukowskiemu i Ciemnołaskiej do spłaty w terminie 23 apryla następującego 1832 roku na rubli sr. 5,625 kop. 62½. Pozostaje więc do zaliczenia WW. Brylińskim rubli sr. 882 kop. 37½. A jeśliby prócz wyrażonych kredytorów, jeszcze kto miał jaką pretensyę do WW. Brylińskich, tedy zechce na S. Jerzy 23 apryla następnego r. 1832 zgłosić się do mnie, do Wilna, lub do umocowanego przezemnie niestosując w żadnym względzie o nic zgoda żadney pretensyi do mego dalszego, ruchomego i nieruchomego majątku, oraz do folwarkow Styrni i Bebrus, jako Pojezuitskich, byłych dotąd w posesyi WW. Brylińskich, a napowrót mnie oddanych. Dat 1831 roku Moa Grudnia 14 dnia w Wilnie.

Kajetan Kostrowicki b. Chorąży Ptu Dziśnień. (725)

P o d r a d.

2 Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na wzięcie postawienia nowej około Ihumeńskiego Ostrogu palisady, za wyliczoną podług śmiety summę 1,240 rub. assygnacyami, postanowiono odbyć targ 21go i przetarg 25go dnia stycznia następującego 1832 roku w Mińskiej Skarbowey Izbie; zaczęć życzący podjąć się takowego postawienia zechcą przybyć do pomienioney Izby na wyż rzeczony terminy z pewnemi ewikcyami. Decembra 9 dnia 1831 roku.

Assesor F. Arcimowicz.

Za Sekretarza Gliński.

Kollegialny Rejestrator Anisimow. (714)

D o D z i e r ż a w y.

2 Od Mińskiej Skarbowey Izby ogłasza się, iż w niej na oddanie w dzierżawę po 1835 rok Miasta Mozyrza trunkowego odkupu z przynależącą do niego dwuwiorstną dystancyą, będą się odbywać w miesiącu styczniu 1832 roku targi, pierwszy 15go, drugi 18go, trzeci 21go, i ostateczny przetarg 22go dnia; zaczęć życzący wziąć takowy na mocy wyda-

nych na bieżące czterolecie kontraktów, zechcą przybyć na pomienione terminy do tej Izby z prawami i pewnemi ewikcyami, na trzecią część roczney odkupney summy 35,100 rub., — pozostały po odbytych targach w Rządzącym Senacie. Decembra 16 dnia 1831 roku.

Sowietnik Michał Iwanow.

Sekretarz Teofil Neroński.

Za Stołonaczelnika Alexander Iwanow.

(722)

2 Od Wołyńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się: iż położony Wołyńskiej gubernii Krzemienieckiego powiatu zaważony skarbowy majątek i wieś *Tytelhowce* z przysiółkiem Rybeżą, w którym rewizyynnych włościan męskiej płci 160 dusz. zaś lustracyynney intraty 1798 roku 689 rub., 44 kop. srebrem, a ziemi we władaniu Ekonomii uprawney 153 dziesięcin, 359 sążni, sianokośney 3 dziesięciny, 314 sążni, i u włościan uprawney z ogrodową 680 dziesięcin, 1,396 sążni, sianokośney 68 dziesięcin, 1,139 sążni pod lasem opałowym, w zawiadowaniu lesney Zwierzchności zostającym 123 dziesięcin, 2,046 sążni, naznaczono do oddania w arendę, na jak najdłuższe terminy od 12 do 18, 24, 30, a nawet 50 lat. Zaczem życzący wziąć takową wieś w arendowną dzierżawę, zechcą przybyć do Wołyńskiej Skarbowey Izby dla zawarcia kontraktów z pewnemi dla ubezpieczenia skarbu ewikcyami, na terminy, pierwszy 17, drugi 18 i trzeci 19 dnia stycznia następującego 1832 roku. (715)

Sekretarz Lawdański.

W ł o c z ę g i.

2 Od Słuckiego Niższego Ziemskiego Sądu ogłasza się, iż w Słuckim powiecie wzięty człowiek *Tymofiej Hawryłow syn Hołowaty*, powiadał się rodem Kamieniecko-Podolskiej Gubernii, Bałtskiego powiatu, z miasteczka Krzywe Jezero obywatela Hrabi Jaroszyńskiego, mający od urodzenia lat 36, i następujące przymioty: wzrostu 2 arszyny 5½ wierszkow, twarzy okrągłej, czystey, nosa miernego, oczu karych, włosów na głowie, brodzie i wąsach światłorusych, mówi po małorossyysku, że ten człowiek utrzymuje się w Słuckim Ostrogu pod strażą, i postanowiono uczynić stosownie do jego powiedzenia sprawkę, o czém i posłano do Bałtskiego Niższego Ziemskiego Sądu. Października 23 dnia 1831 roku.

Assessor Hrykiewicz.

Sekretarz Brodowski. (716)

2 Od Słuckiego Niższego Ziemskiego Sądu ogłasza się, iż w Słuckim powiecie wzięty nie mający na piśmie świadectwa człowiek *Stefan Stanisława syn Fiodorowicz*, powiadał się rodem Wileńskiej Gubernii Oszmiańskiego powiatu wsi Bobrowicz do majątku Wołożyna przynależącym, obywatela Graffa Tyszkiewicza: ma od urodzenia lat 30 i następujące przymioty, wzrostu 2 arszyny, półszosta wierszka, twarzy podługowatej, białey, nosa miernego, ostrego, oczu błękitnych, włosów na głowie czarnych, a na brodzie i wąsach światłorusych, mówi czysto językiem tutejszego kraju, jakowy areztaant utrzymuje się w Słuckiej mieskiej turmie, i postanowiono uczynić spraw-

kę stosownie do jego opowiadania; o czém i posłano do Oszmiańskiego Niższego Ziemskiego Sądu. Października 30 dnia 1831 roku.

Assessor Hrykiewicz.

Sekretarz Brodowski.

(717)

2 Od Bobruńskiej mieskiej Policji niebieszém ogłasza się, iż chociaż wzięty w mieście Bobruysku za nieokazanie na piśmie świadectwa człowiek *Iwan Alexiejew Żuczenko*, który powiadał, że jest rodakiem ziemi wojska Dońskiego Hładojewskiej Stanicy Słobody Orłowki, włościaninem Grafa Alexieja Pietrowicza Orłowa, lecz po zabraney przyzwolonym porządkiem sprawce takowe jego Żuczenka opowiadanie gdy rzeczywiście nie sprawdziło się, przez to tedy on, na mocy Opinii Rady Państwa, Na y w y ż e y utwierdzoney dnia 22 czerwca 1828 roku, 10 punktów, oddany pod Sąd Bobruyskiego Ziemskiego powiatowego Sądu; przymiotów pomieniony Żuczenko następujących: wzrostu niskiego, w sobie mocny, oczu szarych, nosa krótkiego, grubego, włosów na głowie, wąsach ciemno-rusych, twarzy pełney, sniadey, na prawey ręce wskazującego palca po 2 sustawę braknie, lat 30, język Małorossyyski. Nowembra 28 dnia 1831 roku.

Pełniący obowiązek Policmeystra Manowicz. (718)

2 Od Borysowskiego Niższego Ziemskiego Sądu ogłasza się, iż w Borysowskim powiecie wzięty ludzie: 1szy) *Lawrentij Wasiljew Kurkow*, powiadał się rodem Symbirskiej Gubernii, Symbirskiego powiatu wsi Aniakowa, którą nazywają Stepną, obywatela Jana Stefanowicza Neykiego włościaninem, mający od urodzenia lat 37 następujących przymiotów: wzrostu wielkiego, twarzy czerwoney, podługowatej, i tłustey, włosów na głowie i wąsach światłorusych, oczu błękitnych — 2gi) *Fiedor Fiedorow Hanczarenko*, powiadał się rodem Słobodzko-Ukraińskiej Gubernii Iziumskiego powiatu, wsi Bachmetowa, nazywającej się Gubernatorską, położoney nad rzeką Samarą, obywatela Nikołaja Dmitrowicza Bachmetowa, włościaninem, mający od urodzenia lat 29, przymiotów: wzrostu średniego, twarzy białey, włosów na głowie czarnych, oczu karych. — 3ci) *Anisim Ameljanow Pawlenko*, powiadał się włościaninem rodem także Słobodzko-Ukraińskiej Gubernii Iziumskiego powiatu, ze wsi Semonowki, przynależący wprzód do obywatela Fiedora Pietrowicza, mający od urodzenia lat 29, przymiotów: wzrostu wielkiego, twarzy białey, okrągłej, włosów na głowie i wąsach ciemno-rusych, oczu szarych, że pomienieni ludzie utrzymują się w Borysowskim Turemnym Zamku i postanowiono uczynić stosownie do ich powiadania sprawkę, o czém komunikowano, o pierwszym do Symbirskiego, a o ostatnich dwóch do Iziumskiego Niższych Ziemskich Sądów. — 29 dnia 1831 roku.

Assessor Korybski.

Sekretarz Popacki. (719)

O s t r z e ż e n i e.

2 Ponieważ babka moja Estera Rafałowa Jochelsonowa, będąc podmówioną przez Szmel-

ko Lewina szwagra mojego dla zrobienia działu między nieletniemi braćmi i siostrami mojemi, i dla zapisania dla siostry mojej Rywki a żony tegoż Szmelki rub. sr. 4,300, jednak gdy poznała błąd swój w roku idącym miesiąca maja 28 dnia, w Magistracie Wileń. o ny dział zmanifestowała; zapobiegając zatem, aby też Rywka takową sumę nie frynarczyła lub też komu w ewikoyą nie zapisała, i aby nikt niewiadomością w swoim czasie nie wymawiał się, niniejszym drukiem zastrzegam i ogłaszam. Datt w Wilaie 1831 xbra 14 dnia.
Zelman Jankisłowicz Jochelson. (723)

Publiczna sprzedaż.

3 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się: iż na uskutecznienie należącego się za kontrabandne towary uzyskania przez Kowieńską Tamożnię wyliczonego, od Kieydańskiej Żydówki Beyli Wółfowey 6,328 rub. 27 kop. assygnacyami, oddany na publiczną sprzedaż murowany dom jey z kramą w miasteczku Kieydanach położony, oceniony 1,517 rub. 60 kop. assygnacyami; a zatem życzący kupić pomieniony dom z kramą, zechcą przybyć do tego Rządu na targ w naznaczonych na nowo terminach, pierwszym 12, drugim 13, a trzecim ostatecznym 15 dnia następującego miesiąca stycznia. Decembra 11 dnia 1831 roku.

Sowietnik i Kawaler Nowicki.
Sekretarz Kowalenok.
Naczelnik Stołu Purzycki. (710)

W ł o c z e g i.

3 Od Bobruńskiego Niższego Ziemskiego Sądu ogłasza się, iż w Bobruńskim powiecie, wzięty człowiek Wasilij Tichona syn Swistunow, który powiadał, że jest rodem Tomskiej Gubernii i powiatu Dmitryjewskiej włości ze wsi Ust-Baraudat, należących do tamecznego mieszkańca Prakofija Hołownszkina włościaninem mający od urodzenia lat 31 i następujące przymioty, wzrostu 2 arsz. 7 wiersz., nosa podługowatego, ostrego, włosów na głowie czarnych, oczu karych, że pomieniony człowiek utrzymuje się w tutejszym Ostrogu i o uczynieniu stosownie do powiadania jego pisano do tamecznego Ziemskiego Sądu — Października 17 dnia 1831 roku.

Assesor Zabłocki.
Sekretarz Józef Monkiewicz. (695)

3 Od Bobruńskiego Niższego Ziemskiego Sądu ogłasza się, iż w Bobruńskim powiecie wzięty człowiek Matwiej Moysiejew syn Klemenko, powiadał się rodem Półtawskiej gubernii Romelskiego powiatu, Glińskiej włości, ze wsi Czeberenow, przebywający w niey na prawie Kozaków włościaninem, mający od urodzenia lat 35, i następujące przymioty: wzrostu 2 arszyny 6½ wiersz., oczu szarych, nosa długiego, włosów na głowie czarnych, na lewey ręce wskazujący palec krzywy, że pomieniony człowiek utrzymuje się w tutejszym ostrogu i o uczynieniu stosownie do powiadania jego, pisano Półtawskiej Gubernii, do Romelskiego Ziemskiego Sądu. Października 17 dnia 1831 r. Assesor Zabłocki.

Sekretarz Józef Monkiewicz. (695)

3 Od Borysowskiego Niższego Ziemskiego Sądu ogłasza się, iż w Borysowskim powiecie wzięty człowiek Jehor Pietrow, powiadał się rodem Kazańskiej Gubernii, Czeboksarskiego powiatu dwornym człowiekiem obywatela Nikołaja Alexiejewicza Kudrjawcowa, mający od urodzenia lat 26, wzrostu sporego, twarzy białey, ospowatey, oczu błękitnych, włosów na głowie i brodzie światło-rusych, w surducie granatowego sukna z żółtymi guzikami, i że pomieniony człowiek utrzymuje się w Borysowskim mieskim ostrogu, i postanowiono uczynić stosownie do powiadania jego sprawkę, o czém pisano do Kazańskiej Gubernii Czeboksarskiego Niższego Ziemskiego Sądu. Września 11 dnia 1831 roku.

Assesor Korybski.
Sekretarz Popacki. (707)

Obwieszczenie.

3 Jan Budzanowski Sędzia Ziemski Rzezycki, Leon Kraszewski Piński, Mikołaj Klott Dzieśniński, Tomasz Żołądź Miński, Pisarze Ziemsocy, Benedykt Nielubowicz Piński, i Aurelian Wolski Ihumęński, Sędziowie, Urzędnicy Sądu Exdywizorskiego

Oznajmujemy tém naszym Obwieszczeniem JW. Idalii z Hrabioru Pocięjow Hrabini Sołtanowey Półkownikowey woysk Polskich, Woyciechowi Puśłowskiemu Aktualnemu Radzey Stanu i Kawalerowi, Fulgentemu Ussakowskiemu Gwardyanowi Xięży Franciszkanów Pińskich, oraz wszystkim w ogólności Kredytorom i Pretensorom do dóbr rzeczoney Sołtanowey przychodzącym, gdy w terminie przez Dekret Remissyny Sądu Głównego Mińskiego 2go Departamentu dnia 18 marca idącego 1831 roku nastaly, naznaczonym, zjechać do dóbr Stolina na exdywizyą poświęconych nie byliśmy w stanie, przeto w skutek tegoż Dekretu składając nowy termin, że za upływem sześciu tygodni od daty niniejszego Obwieszczenia, do majątku Stolina w Pińskim powiecie leżącego zjedziemy, i poruczoną sobie czynnością zajmujemy się, zawiadamiamy. Dattum 1831 roku decembra 1 dnia.

Roku 1831 miesiąca decembra 1 dnia. Ja Woźny podając do Gazet Kuryera Litewskiego takową kopią Obwieszczenia Sądu exdywizorskiego Stolińskiego o zgodności oney z Oryginałem poświadczam i własnoręcznie podpisuję się. — Piotr Koźlakowski Woźny powiatu Pińskiego.

Roku 1831 miesiąca decembra 2 dnia, że takowe Obwieszczenie dnia dzisiejszego przed Aktami Ziemskimi powiatu Pińskiego przez Woźnego wyżej wspomnianego Piotra Koźlakowskiego jest zeznane poświadczam.

Leon Kraszewski Pisarz Ziemski Piński.
(711)

Uwiedomienie.

3 O NOWO UFORMOWANEY FABRYCE TYTUNI I TABAKI W M. WILNIE zupełnie podług wzoru Hamburskiego u kupcow Sakheyra i Gordona.

Przy pierwszym założeniu tey fabryki, niezbywało także na dobrej chęci w wypełnieniu życzeń Prześwietney Publiczności, lecz zaszcze w tém niedostatki były przecięciem zamiarów.

My zaś postanowiwszy najmocniej z wszelkiem ofiarowaniem dać rzeczony fabryce pomyslniejszy skutek, poruczyliśmy jednemu z naszych przyjaciół handlowych w Hamburgu, a on skutkiem tego angażował JP. Bernhardt, jako maystra do naszej fabryki; i przy wyjeździe onego z Hamburga przestaliśmy jemu pieniądze dla zakupu tam i dostarczenia najlepszego gatunku liści tytaniowych amerykańskich — Co gdy wypełnionem zostało dowiół nam P. Bernhardt niezawodnego znawcę w swym talencie, i szczerze przedsięwzięcie przezwyziężenia wszelkich w tém trafić się mogących trudności; a tak będąc my zadowoleni w naszym życzeniu z przewyższeniem nawet spodziewania się, mamy ufność, iż łaskawa Publiczność zechce nam rozkazać usłużyć Jey naszą fabryką tytanu i cygarów, to przyniesie dla nas najwyższy zaszczyt, zaś dla Publiczności dogodność, z którą i dopiero w rozmaitych gatunkach jesteśmy gotowi, czyniąc wszystko na sposób hamburski, tak co do formy, jako też dobroci gatunku.

mianowicie

1. Łaziński N. 1. A. rub. sr.	40.
ditto — 1. B. — —	35.
ditto — 2. — — —	25.
ditto — 5. — — —	20.
2. Amerykański 1. — — —	25.
ditto — 2. — — —	20.
ditto — 3. — — —	15.
3. Wagstaffu — 1. — — —	18.
ditto — 2. — — —	15.
ditto — 3. — — —	12.
I cygary najlepsze prawdziwie Hawańskie w małych skrzynkach.	
N. 1. kosztuje rub. sr.	4 k.
2. — — —	3 —
3. — — —	2 — 50
4. Domingo i Hawańskie	3 —
5. ditto ditto	2 — 50
6. Hawańskie z lekkim światłym obrywającym listkiem	2 — 50
7. lekkie	2 —
8.	1 —
9.	— 75.

Wcale nieprzedsiebierzem naśladować innych naszym zawodem i dawać na paczkach napisów obcych, albowiem jesteśmy upewnieni, że dobroć gatunku naszego tytanu i fabryka odpowiednia onemu będą miały swój walor i znaczenie bez naruszenia praw innych krajowych — Każdy paczek tytanu będzie z pieczęcią na laku i z napisem, na co kupujący względ mieć zechcą, przy tém najlepsza tabaka do zażywania, oraz osobliwsze gatunki Knasteru; to zaś nieco później zostanie uskuteczniionem i Szanowną Publiczność zawiadomiemy.

Sakheim i Gordon.

Печашанъ позволяешся Полицмейстеръ О-жиговъ. (702)

Nowe dzieła.

5. W księgarni Józefa Zawadzkiego w Wilnie wyszło nowe dzieło pod tytułem: Nauka Prawa dla Płci Piękney in 12. 1851 roku. Cena kop. sr. 60. (706)

Obwieszczenie.

6 S. J. Borodicz były Professor utrzymujący Pensją płci męskiej i Bibliotekę abonentową ksiąg polskich w Wilnie przy ulicy Sawiez, w domu JW. Podbięty, ma jeszcze do zbycia książki ułożone przez siebie dla użytku młodzi, jako to:

1 Rysy charakterystyczne złego wychowania, czyli uczynki i mowy przeciwne grzeszności i t. d. po francuzku i po polsku 8vo kop. 60.

2. Tabella grammatyczna czasowań francuzkich i t. d. kop. 12½.

3 Grammatyka polska dla początkujących obiej płci 8vo kop. 30.

4 Rozprawa orthograficzna przeciwko przesadzonemu j na miejscu y 8vo kop. 20.

Polimeyster Pólkownik Rutkowski. (625)

P r e n u m e r a t a.

Na Gazetę Kuryera Litewskiego prenumerata przyymuje się: w Wilnie: w Expedycyi Gazetney Pocztańtu Litewskiego i w Redakcyi; po miastach gubernialnych i powiatowych na wszystkich Pocztańtach, Kantorach i Expedycyach. Cena

z przesyłaniem pocztą:

Na papierze białym, tylko rocznie, R. sr. 18.

— — — — — zwyczajnym, rocznie — 14.

— — — — — półrocznie — 7 K. 50

— — — — — kwartałowie — 4.

bez przesyłania pocztą:

Na papierze białym, tylko rocznie R. sr. 13.

— — — — — zwyczajnym, rocznie — 9.

— — — — — półrocznie — 4 K. 50

— — — — — kwartałowie — 2 — 25.

Liczba exemplarzy na białym papierze taka tylko będzie drukowana, jaka znajdzie się liczba życzących mieć na takim papierze, na początku stycznia następującego 1852 roku.

W tychże miejscach przyymuje się prenumerata na Dziennik Medycyny, Chirurgii i Farmacyi, którego Numer odbiorą PP. Prenumeratowowie i za rok 1851szy.

Obszewucya meteorologiczne.	Czas Obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	W i a t r.	Stan powietrza.
}	d. 16 o 2 po połud.	28 cal, 0 lin. 10 lin.	— 8 stopni.	Południowy.	Pogoda.
	d. 17 godz. 8 rano.	28 — 2 — 0 —	— 15 — —	Południowy.	Pogoda.
	d. 18 — — —	28 — 1 — 1 —	— 13 — —	Polud.-zach.	Pogoda.

Drukarnia A. Marcinowskiego.

DOZYWAŁA SIĘ DRUKOWAĆ. Wilno. 1851. d. 18 Grudnia.

CENZOR Leon Borowski.